

vil komme til Magt og Raadighed i vort Samfund, saa maa man dog kunne gaa saa vidt, som jeg er gaaet. Jeg skal — siden jeg har Ordet — gjentage min Opfordring til det ærede Thing at stemme for Mindretallets Endringsforslag. — Der er dog en Bemærkning endnu, jeg har Lykt til at gøre. Den ærede Ordfører udtalte før, at man kunde jo give den Slags Mænd, som paa en eller anden Maade gjorde sig fortjente, f. Ex. ved historiske Arbejder, et Tilskud eller en Understøttelse, hvad det nu hedder, paa Finansloven. Det vilde jeg anse for naturligt og rimeligt, og det vil jeg kunne gaa med til til enhver Tid; men en ganske anden Ting er det, at opstille Bladser for fast lønede Embedsmænd enten de ere fortjenstfulde eller ikke.

Ordføreren (Falkenstjerne): Jeg skal ikke forlænge Forhandlingen ynderligt. Det er kun et Par Bemærkninger, jeg vil gjøre, dels overfor det ærede Medlem fra Ribe (Bustf), som har forført et Par af Udvalgets Medlemmer til en saadan disciplinær Forbrydelse om jeg saa maa sige, som den her i Thinget at fratagde deres egne Indstillinger; men Sagen gjælder jo ikke et saa umaadeligt stort Spørgsmaal, og jeg skal for mit Vedkommende være villig til, at Udvalget tager dette Spørgsmaal op til fornøjet Overveelse mellem 2den og 3die Behandling; men jeg vil dog sige det ærede Medlem, at kan der anføres en Del til Fordel for Aarhus, kan der ogsaa anføres ikke saa Vidt til Fordel for Viborg, med det Synspunkt for Die, som det ærede Medlem fra Aarhus anførte. Jeg vil suldtud gaa ind paa den Tankegang, at vi maa have stabt ikke saa ganske saa Institutioner i Sylland, som kunde tjene til at ophjælpe Syllands offentlige Liv; men for det Første er jeg ikke ganske paa det Rene med, om disse Institutioner bør jamlæs paa et Sted, det er en Centralisationsanke for Syllands Vedkommende, som jeg synes, vi paa mange Maader ere komne til at bøde for, ved hvad vi have centraliseret i Kjøbenhavn, og jeg er ikke vis paa, at det er den Vej, vi skulle slaa ind paa, naar vi vilde stabe en Række Institutioner i Sylland. Jeg ønsker ogsaa, at der, hvor et Arkiv ligger, skal ogsaa den videnskabelige Højskole for Syllands Vedkommende ligge; men derimod er jeg ikke paa det Rene med, om Aarhus netop vil være et saa ganske heldigt Sted dertil. Et er, at Aarhus er en By, som er i stærk økonomisk og materiel Optømt; en anden Ting er, om den just har Betingelser for, at blive et saadant Sæde for det, hvorom det her gjælder, men som sagt, jeg skal for mit Vedkommende være

villig til at deltage i en Overveelse i Udvalget endnu en Gang inden 3die Behandling, og til Syvende og Sidst vil dog Folkethinget selv faae Afgjørelsen af dette Forslag. — Jeg skal dernæst overfor den ærede Ordfører for Mindretallet, det ærede Medlem for Kongsjøbing Amts 4de Valgtreds (H. Nielsen) gjøre et Par ganske korte Bemærkninger. De Endringer, som det ærede Mindretal har foreslaaet, ere jo ikke saa gennemgribende, at de egentlig kunne give Anledning til at tage hele den store Debat om Principet for Lønningerne op; men jeg vil dog sige, at hvis Flertallet var gaaet ind paa en Lønningsforhøielse ved denne Veilighed, hvis vi havde stabt her en Lønningslov, der forebød Arbeidsbedsmændenes Lønninger, saa kunde jeg endda forstaa, at man vilde gjøre hele denne Betragtning gjældende, men i det Dieblit, dette Lovforslag ikke gaar igennem, blive de nuværende Lønningslove staaende ved Magt — hvorefter de kunne blive staaende ved Magt, ved jo Ingen af os — saa vi have fra Flertallets Side ved vort Forslag væsentligt holdt os til de nugældende Lønninger, nedsat dem noget, om end ikke betydeligt og reguleret dem efter de Principer, som Folkethinget i det Hele taget har gjort gjældende for Lønningsloves Vedkommende, og vi ere naaede til en Forstaaelse derom i en saadan Stikelse, at Lovforslaget nogenlunde trygt kan se Fremtiden i Møde. Jeg vil derfor i allerhøieste Grad fraraade, at Folkethinget i denne Sag svigter Flertallet og derved bringer hele Debatten op paany. Saavidt jeg kan se — og deri er Udvalgets Flertal enigt med mig — kan det saa lidt siges, at vi her ere gaaede frem efter store, flotte Principer, at jeg tror, at det ærede Mindretal heller ikke selv rigtig kan fastholde det. Naar Mindretallet gjør gjældende, at 5—8 Arbeidsfamilier — jeg husker ikke Tallet nøie — kunde leve af, hvad Rigsarkivaren her faar, vil jeg ganske vist sige, at det tør jeg ikke benegte, men Mindretallet har for det Første ikke foreslaaet nogen anden Lønning for Rigsarkivaren end vi have, saa det faar ikke megen Betydning, og selv om 5 eller 8 Arbeidsfamilier kunde leve af, hvad Rigsarkivaren efter dette Forslag vilde faae, kan man til Øjensgjæld sige, at vi have mange Handlende og Industriordtvede særlig her i Kjøbenhavn, som ikke en Gang kunne veies op med 10 Rigsarkivarer, hvis man vilde sammenligne deres Indtægter. Vil man gjøre Sammenligningen til den ene Side, maa man ogsaa gjøre det til den anden Side, men jeg tror ikke, det ved denne Veilighed er værd at komme ind paa en længere Forhandling; vi havde jo i Gaar en længere